

Sygn. akt VI U 1422/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 października 2016 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Janusz Madej

Protokolant – st. sekr. sądowy Marta Walińska

po rozpoznaniu w dniu 29 września 2016 r. w Bydgoszczy

na rozprawie

odwołania: D. W. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.

(...) z dnia 24 kwietnia 2015 r.,

w sprawie: D. W. (1)

przeciwko: Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o umorzenie należności składkowych

I oddała odwołanie;

II zasądza od powoda D. W. (1) na rzecz pozwanego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B. kwotę 600 (sześćset) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego.

Na oryginale właściwy podpis.

VI U 1422/15

UZASADNIENIE

Decyzją nr (...) z dnia 24 kwietnia 2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. – po rozpoznaniu wniosku D. W. (1) z dnia 24 grudnia 2014r. o umorzenie należności z tytułu składek i w związku z art.1 ust.8 ustawy z dnia 9 listopada 2012r. o umorzeniu należności z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność (Dz. U. z 2012r., poz.1551) – określił, że na dzień 24 grudnia 2014r. umorzeniu będą podlegały należności z tytułu składek na:

- ubezpieczenie społeczne za okres 12/2008r. – 02/2009r. w łącznej kwocie 1.573,63 zł, w tym z tytułu:

składek – 941,63 zł

odsetek – 632,00 zł

- Fundusz Pracy za okres 12/2008r. – 02/2009r. w łącznej kwocie 213,66 zł, w tym z tytułu:

składek – 127,66 zł

odsetek – 86,00 zł

Jednocześnie organ rentowy wskazał wnioskodawcy, że warunkiem umorzenia wyżej wymienionych należności jest spłata należności niepodlegających umorzeniu oraz, że należności z tytułu składek za okres od 1 stycznia 1999r. nieobjęte postępowaniem o umorzenie należy uregulować w terminie 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji wraz z odsetkami naliczonymi do dnia wpłaty włącznie, zgodnie z zasadami określonymi w ustawie z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2015r., poz.121) oraz wydanym na jej podstawie rozporządzeniami Rady Ministrów z dnia 18 kwietnia 2008r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu postępowania w sprawach rozliczania składek, do których poboru jest zobowiązany Zakład Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2008r. Nr 78, poz.465 ze zm.).

W uzasadnieniu tej decyzji organ rentowy wskazał, iż z posiadanej przez niego dokumentacji wynika, że w okresie od 12/2008r. do 11/2012r. wnioskodawca podlegał obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym oraz wypadkowemu z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej. Jednocześnie z analizy zapisów figurujących na koncie organ rentowy ustalił, że w okresie 12/2008r. – 02/2009r. figuruje zadłużenie z tytułu podlegania obowiązkowo wskazanym ubezpieczeniom.

Poza tym organ rentowy poinformował wnioskodawcę, że na jego koncie występuje zadłużenie niepodlegające przepisom ustawy abolicyjnej, które należy uregulować wraz z odsetkami za zwłokę liczonymi do dnia wpłaty włącznie, w terminie 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji.

Odwołanie od powyższej decyzji wniósł powodowy płatnik D. W. (1), wskazując iż w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą w formie spółki cywilnej ze S. K. (1) zawiesił on tę działalność w okresie od stycznia 2003r. do chwili jej zamknięcia w 2008r. Odwołujący się twierdził, że dokumenty dotyczące zawieszenia złożone zostały w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych i w Urzędzie Skarbowym w B.. Natomiast w grudniu 2008r. otworzył on własną działalność gospodarczą i skorzystał z przepisów i płacił przez 24 miesiące tak zwany mały ZUS. Odwołujący się twierdził, że od stycznia 2003r. miał zawieszoną działalność, a więc jej nie prowadził i nie składał dokumentów do ZUS i Urzędu Skarbowego. W czasie prowadzenia własnej działalności powód odprowadzał mały ZUS i do 2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych nie zakwestionował tego, ani nie zwrócił się do niego, że są jakieś nieprawidłowości. Skarżący uważał w związku z tym za niezasadne zmuszanie go do składania dokumentów przez ZUS, gdy nie prowadził on działalności. Jednocześnie skutkuje to naliczeniem przez ZUS należności za różnicę między małym, a dużym ZUS-em, co skarżący uważa także za niezasadne. Dodatkowo skarżący nadmienił, że nie ma możliwości dostarczenia dokumentów potwierdzających składanie formularzy do ZUS ponieważ cała dokumentacja firmy (...) znajduje się u S. K. (1), z którym skarżący nie ma kontaktu i nie ma możliwości ustalenia jego pobytu.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. wniósł o oddalenie odwołania i zasądzenie od odwołującego się na swoją rzecz zwrotu kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu swego stanowiska procesowego organ rentowy wskazał, iż w okresie od grudnia 2008r. do listopada 2012r. odwołujący się D. W. (1) podlegał obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowemu oraz wypadkowemu z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej. Jednocześnie z analizy zapisów figurujących na koncie ustalono, że we wskazanym okresie figuruje zadłużenie z tytułu podlegania obowiązkowo wskazanym ubezpieczeniom. Organ rentowy ustalił przy tym, iż na koncie odwołującego się występuje zadłużenie niepodlegające przepisom ustawy abolicyjnej, które należy uregulować wraz z odsetkami za zwłokę w terminie 12 miesięcy od daty uprawomocnienia się decyzji. W ślad za wydaną w dniu 24 kwietnia 2015r. decyzją określającą warunki umorzenia organ rentowy wystosował do ubezpieczonego pismo z dnia 24 kwietnia 2015r., w którym określił między innymi kwotę należności nie podlegających umorzeniu na 9.854 zł 35 gr i wskazał warunki na jakich powinna być ona spłacona. W odwołaniu D. W. (1) podnosił, że w okresie od stycznia 2003r. do 2008r. miał zawieszoną działalność gospodarczą, którą prowadził w formie spółki cywilnej ze S. K. (1). Odwołujący się w grudniu

2008r. zaczął prowadzić sam działalność gospodarczą. Jednocześnie wskazuje on, że przez okres 24 miesięcy płacił składkę przewidzianą dla osób rozpoczynających działalność gospodarczą na podstawie przepisu art.18a ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych. W ocenie organu rentowego odwołujący się nie spełnił warunków do skorzystania z dobrodziejstwa opłacania składek od niższej podstawy dla osób rozpoczynających działalność gospodarczą na podstawie art.18a ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych.

Organ rentowy wskazał też, że żaden przepis prawa nie przewiduje nieprzerwanego zawieszenia działalności na okres 4 lat. Maksymalny okres zawieszenia działalności to okres 24 miesięcy, zgodnie z art.14a ustawy o swobodzie działalności gospodarczej. Ponadto zawieszenie działalności gospodarczej nie jest czasowym jej zaprzestaniem, ale jej ograniczeniem. W okresie zawieszenia przedsiębiorca może wykonywać wszelkie czynności niezbędne do zachowania lub zabezpieczenia źródła przychodów, przyjmować należności i regulować zobowiązania, powstałe przed datą zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej, zbywać własne środki trwałe i wyposażenia, uczestniczyć w postępowaniach sądowych, podatkowych i administracyjnych związanych z działalnością gospodarczą wykonywaną przed zawieszeniem tej działalności, wykonywać wszelkie obowiązki wskazane przepisami prawa, osiągać przychody finansowe, także z działalności prowadzonej przed zawieszeniem wykonywania działalności gospodarczej. Pozostaje więc nadal osobą prowadzącą pozarolniczą działalność, co wyklucza możliwość zastosowania przez odwołującego się podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne i rentowe, wynikające z art.18a ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych.

Sąd Okręgowy ustalił i rozważył, co następuje:

Odwołujący się płatnik D. W. (1) w dniu 24 grudnia 2014r. złożył w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych Oddziale w B. wniosek o umorzenie nieopłaconych należności na ubezpieczenia emerytalne, rentowe i wypadkowe, na podstawie przepisów ustawy z dnia 9 listopada 2012r. o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność (Dz. U. z 2012r., poz.1551).

We wniosku płatnik wskazał, że domaga się umorzenia całości zadłużenia za okres objęty ustawą, przy czym zadłużenie to powstało z tytułu pozarolniczej działalności, którą zlikwidował 29 stycznia 2008r.

W wyniku rozpoznania tego wniosku D. W. (1) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. wydał dwie decyzje:

- 1) z dnia 25 kwietnia 2015r. nr (...), którą powodowy płatnik zaskarżył w niniejszej sprawie,
- 2) z dnia 27 maja 2015r. nr(...), w której Zakład określił, że na dzień 24 grudnia 2014r. umorzeniu będą podlegały należności z tytułu składek na:

- ubezpieczenia społeczne za okres 12/04r. – 07/07r. w łącznej kwocie 32.458 zł 84gr, w tym z tytułu:

składek – 16.019,84 zł

odsetek – 16.439,00 zł

- ubezpieczenie zdrowotne za okres 12/04r. – 07/07r. w łącznej kwocie 10.868,76 zł, w tym z tytułu:

składek – 5.372,76 zł

odsetek – 5.496,00 zł

- Fundusz Pracy – za okres 12/04r. – 07/07r., w łącznej kwocie 2.317,06 zł, w tym z tytułu:

składek – 1.144,06 zł

odsetek – 1.173,00 zł

W uzasadnieniu tej drugiej decyzji organ rentowy wskazał, iż z posiadanej przez niego dokumentacji wynika, że w okresie od 1 stycznia 1999r. do 30 marca 1999r., od 1 sierpnia 1999r. do 31 grudnia 2000r., od 1 kwietnia 2001r. do 31 grudnia 2001r. oraz od 1 marca 2002r. do 23 lipca 2007r. D. W. (1) podlegał obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowemu oraz wypadkowemu z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej. Jednocześnie na podstawie analizy zapisów figurujących na koncie organ rentowy ustalił, że w okresie 12/04r. – 07/07r. figuruje zadłużenie z tytułu podlegania obowiązkowo wskazanym ubezpieczeniom.

W związku z tym Zakład Ubezpieczeń Społecznych orzekł jak w sentencji decyzji z 27 maja 2015r.

Od decyzji tej D. W. (1) wniósł odwołanie do Sądu Okręgowego w Bydgoszczy, podnosząc, iż w okresie od stycznia 2003r. do zamknięcia działalności gospodarczej w 2008r. miał on zawieszoną działalność, a więc jej nie prowadził. Dlatego – zdaniem skarżącego – umorzenie składek na ten okres uważał on za bezzasadne. W okresie tym nie były składane żadne dokumenty do ZUS oprócz dokumentu zawieszenia. Ponadto odwołujący zarzucał, iż w decyzji nr (...) z dnia 27 maja 2015r. nie podano jakie składki w okresie od 1999r. do 2002r. zostały umorzone, a jakie nie, w związku z czym nie ma on możliwości weryfikacji tego co ZUS przygotował do umorzenia, ponieważ nie zostały mu udostępnione żadne dokumenty.

Wyrokiem z dnia 4 grudnia 2015r. (syg. akt VI U 1650/15) Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oddalił odwołanie D. W. (1) od decyzji nr (...) z dnia 27 maja 2015r.

Wyrok ten nie został zaskarżony przez strony i w związku z tym uprawomocnił się z upływem terminu do wniesienia apelacji, to jest z dniem 29 grudnia 2015r. Z tym też dniem prawomocna stała się decyzja Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B. nr (...) z dnia 27 maja 2015r.

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił na podstawie dowodów z dokumentów (ich odpisów i kserokopii) zebranych w aktach sprawy organu rentowego, w których wydano obie powyższe decyzje oraz w katach sprawy Sądu Okręgowego w Bydgoszczy o sygn. akt VI U 1650/15.

Spór w niniejszej sprawie dotyczył decyzji nr (...) z dnia 24 kwietnia 2015r. wydanej na podstawie art.1 ust.8 ustawy abolicyjnej i określającej należności z tytułu składek (ustalone na dzień złożenia wniosku, t.j. na dzień 24 grudnia 2014r.), które będą podlegały umorzeniu. Należności te dotyczyły składek na ubezpieczenia społeczne i Fundusz Pracy za okres od grudnia 2008r. do lutego 2009r. oraz odsetek od tych składek.

Zaległości składkowe, wskazane w powyższej decyzji jako podlegające umorzeniu na podstawie umowy z dnia 9 listopada 2012r., stanowią różnicę pomiędzy pełnymi składkami na ubezpieczenia społeczne i Fundusz Pracy a składkami, które odwołujący się płatnik uiszczał z tytułu prowadzenia własnej działalności gospodarczej w okresie wskazanym w zaskarżonej decyzji, t.j. od grudnia 2008r. do lutego 2009r. W dniu 4 grudnia 2008r. D. W. (1) rozpoczął prowadzenie indywidualnej, własnej pozarolniczej działalności w zakresie produkcji mebli, wykonywania instalacji elektrycznych, wodno – kanalizacyjnych, ciepłych, gazowych i klimatyzacyjnych. Z tytułu prowadzenia tej działalności podlega on obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym i opłacał składki w obniżonej – w stosunku do zasad ogólnych – wysokości, na podstawie art.18a ust.1 i ust.2 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j. Dz. U. z 2016r., poz.963 ze zm.).

W okresie od 1 marca 2009r. do 1 grudnia 2010r. organ rentowy naliczył ubezpieczonemu zaległości składkowe z tytułu różnicy pomiędzy składkami należnymi na zasadach ogólnych a składkami obliczonymi na podstawie art.18a ust.1 ustawy systemowej w wysokości 8.829 zł 95 gr na Fundusz Ubezpieczeń Społecznych (oraz odsetki w kwocie 5.621 zł) oraz w wysokości 1.024 zł 40 gr na Fundusz Pracy (oraz odsetki w kwocie 652 zł). Te zaległości składkowe dotyczą już okresu nieobjętego działaniem ustawy abolicyjnej i nie podlegających w związku z tym umorzeniu (wykaz zaległych składek – k.32 akt sprawy).

Powyższe zaległości składkowe niepodlegające umorzeniu, jak również wskazane w zaskarżonej w niniejszej sprawie decyzji nr (...) z dnia 27 kwietnia 2015r. należności składkowe podlegające umorzeniu na podstawie przepisów ustawy

abolicyjnej, powstały – według twierdzeń organu rentowego – z tego powodu, iż powodowy płatnik nie był uprawniony do opłacenia składek na ubezpieczenia społeczne i Fundusz Pracy w preferencyjnej, obniżonej w stosunku do zasad ogólnych, wysokości określonej w art.18 a ust.1 ustawy systemowej, gdyż miał do niego zastosowanie przepis art.18a ust.2 pkt 1, zgodnie z którym przepisy ust.1 nie mają zastosowania do osób, które prowadzą lub w okresie ostatnich 60 miesięcy kalendarzowych przed dniem rozpoczęcia wykonywania działalności gospodarczej prowadziły pozarolniczą działalność.

Organ rentowy, powołując się na prowadzenie przez D. W. (1) działalności gospodarczej (w ramach Przedsiębiorstwa (...) Spółki Cywilnej D. W. (1) S. K. (1) w B.) do dnia wykreślenia tej działalności z ewidencji (prowadzonej przez Prezydenta Miasta B.) – to jest do dnia 25 stycznia 2008r., twierdził, że pomiędzy zakończeniem działalności gospodarczej wspólników tej Spółki cywilnej (w tym D. W. (1)), a rozpoczęciem przez D. W. (1) własnej indywidualnej działalności gospodarczej od dnia 4 grudnia 2008r. nie upłynął okres 60 miesięcy, o którym mowa w art.18a ust.2 pkt 1, w związku z tym D. W. (1) nie miał podstaw do opłacania składek w preferencyjnej wysokości, określonej w art.18a ust.1 ustawy systemowej.

Właśnie ten element stanu faktycznego sprawy wiąże obie decyzje wydane przez organ rentowy w dniach 24 kwietnia 2015r. i 27 maja 2015r.

Fakt zarejestrowania działalności gospodarczej prowadzonej przez D. W. (1) jako (...) Spółki Cywilnej (...) od dnia 9 stycznia 1998r. do dnia 25 stycznia 2008r. (data wykreślenia tej działalności z ewidencji) oraz fakt rozpoczęcia prowadzenia przez D. W. (1) własnej działalności gospodarczej od dnia 4 grudnia 2008r. do dnia 30 listopada 2012r. potwierdzają kserokopie dokumentów z ewidencji tych działalności gospodarczych na kartach od 22 do 27 akt sprawy.

Natomiast odwołujący w toku niniejszego procesu, jak i w postępowaniu zakończonym prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Bydgoszczy z dnia 4 grudnia 2015r. (VI U 1650/15) twierdził, że jako (...) Spółki Cywilnej Przedsiębiorstwo (...) faktycznie nie prowadził działalności gospodarczej od stycznia 2003r. do 4 grudnia 2008r., to jest do dnia wykreślenia tej działalności z ewidencji prowadzonej przez Prezydenta Miasta B..

W związku z tym twierdzeniem odwołującego się dostrzec w pierwszej kolejności należy, iż zgłoszenie prowadzenia działalności gospodarczej do ewidencji ma tylko deklaracyjny charakter, jednak wynika z niego domniemanie prowadzenia zgłoszonej działalności. Domniemanie to jest wzruszalne albowiem decydujące (konstytutywne) znaczenie dla kwestii podlegania obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności (art.6 ust.1 pkt 5 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych) i obowiązku opłacania składek na to ubezpieczenie, ma to czy działalność gospodarcza jest rzeczywiście prowadzona.

Podlegających umorzeniu na podstawie ustawy abolicyjnej składek na ubezpieczenia społeczne i Fundusz Pracy (z tytułu prowadzenia działalności pozarolniczej (...) Spółki Cywilnej (...)) dotyczyła decyzja nr (...) z dnia 27 maja 2015r., która nie jest przedmiotem kontroli sądowej w niniejszym procesie. Powodowy płatnik składek powinien zatem podważać istnienie należności składkowych określonych w powyższej decyzji, w postępowaniu wszczętym z odwołania od tej decyzji prowadzonym przez Sąd Okręgowy w Bydgoszczy w sprawie o sygn. akt VI U 1650/15.

Tymczasem proces ten zakończył się prawomocnym już wyrokiem tego Sądu z dnia 4 grudnia 2015r. oddalającym odwołanie D. W. (1) wniesione od decyzji nr (...) z dnia 27 maja 2015r. Prawomocne oddalenie odwołania ubezpieczonego w sprawie o sygn. akt VI U 1650/15 doprowadziło do uprawomocnienia się zaskarżonej tym odwołaniem decyzji (...) Oddziału w B. nr (...) z dnia 2015r. Decyzja ta wywiera skutki prawne we wzajemnych relacjach stron niniejszego procesu (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 29 stycznia 2008 r. I UK 173/07 – LEX nr 448797). Decyzja ta wskazuje na należności, które podlegają umorzeniu i są to należności za okres od grudnia 2004r. do lipca 2007r. związane z działalnością gospodarczą powodowego płatnika jako (...) Spółki Cywilnej (...) w B.. W tej sytuacji – w ocenie Sądu Okręgowego – w niniejszym procesie nie mogła już zostać podważona decyzja nr (...) z dnia 27 maja 2015r., gdyż odwołanie wniesiono w niniejszej sprawie od innej decyzji nr (...) z dnia 24 kwietnia 2015r. Zgodnie z art.365 § 1 K.p.c. orzeczenie prawomocne wiąże nie tylko strony i sąd, który je wydał, lecz również inne sądy oraz inne organy państwowe i organy administracji publicznej, a w wypadkach w ustawie przewidzianych także inne

osoby. W sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych przedmiot procesu wyznacza decyzja organu rentowego, od której wniesiono odwołanie (wyrok Sadu Najwyższego z dnia 17 kwietnia 2011r. I UK 357/10 – LEX nr 863946).

Niezależnie od tego Sąd Okręgowy podkreśla w tym miejscu, iż w toku niniejszego postępowania ubezpieczonemu nie udało się udowodnić jego twierdzeń, iż jako (...) Spółki Cywilnej (...) w B. nie prowadził on działalności gospodarczej w okresie od stycznia 2003r. do dnia wykreślenia tej działalności z ewidencji, t.j. do dnia 25 stycznia 2008r.

Dowód z pisma Naczelnika (...) Urzędu Skarbowego w B. z dnia 15 lutego 2016r. (k.50 a.s.) nie był – w ocenie Sądu – dowodem potwierdzającym w sposób pewny powyższe twierdzenie. Z zaświadczenia tego wynikało jedynie, iż od 1 stycznia 2003r. do 1 stycznia 2008r. D. W. (1) nie figurował w ewidencji podatników prowadzących działalność gospodarczą jako (...) Spółki Cywilnej Przedsiębiorstwo (...) S. K. D. W.. Okoliczność ta nie jest równoznaczna z wykazaniem, iż D. W. (1) nie prowadził działalności gospodarczej w tym okresie jako wspólnik tej Spółki Cywilnej. Odwołujący się wykreślił bowiem tę działalność z ewidencji dopiero w styczniu 2008r., a ponadto w treści swojego wniosku z dnia 24 grudnia 2014r., który rozpoznany został decyzjami nr (...) z dnia 24 kwietnia 2015r. i nr (...) z dnia 27 maja 2015r., domagał się umorzenia całości zadłużenia za okres objęty ustawą, a zatem za okres od 1 stycznia 1999r. do 28 lutego 2009r. (art.1 ust.1 ustawy abolicyjnej). Należy przy tym wyeksponować w tym miejscu, że skoro powodowy płatnik złożył wniosek o takiej treści, to musiał mieć wiedzę, iż w okresie powyższym istniały zaległości składkowe, w tym zaległości z tytułu pozarolniczej działalności, którą wskazał w treści wniosku jako zlikwidowaną z dniem 25 stycznia 2008r. Jedynymi należnościami składkowymi powstałymi do dnia 25 stycznia 2008r., o których umorzenie płatnik wystąpił, mogły być należności powstałe z tytułu pozarolniczej działalności gospodarczej D. W. (1) jako (...) Spółki Cywilnej (...).

Dostrzec w związku z tym należy, iż decyzja nr (...) z dnia 27 maja 2015r. określała jako należności podlegające umorzeniu długi składkowe za okres od grudnia 2004r. do lipca 2007r. (innego zadłużenia sprzed 25 stycznia 2008r. (...) Oddział w B. nie ustalił). Skoro zatem – jak twierdził powód – w okresie od stycznia 2003r. do 25 stycznia 2008r. (...) Spółki Cywilnej (...) nie prowadzili działalności gospodarczej w ramach tej Spółki, to całkowicie niezasadne byłoby samo założenie przez D. W. (1) wniosku z dnia 24 grudnia 2014r. o umorzenie nieopłaconych należności na ubezpieczenie emerytalne, rentowe i wypadkowe (związanych z działalnością (...) Spółki Cywilnej (...)), gdyż nie istniał przedmiot tego wniosku czyli nie powstałyby w ogóle należności składkowe podlegające umorzeniu. Nie istniałby w takiej sytuacji obowiązek ubezpieczenia z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej, a w konsekwencji nie powstałby w ogóle obowiązek naliczenia składek na ubezpieczenia społeczne czy Fundusz Pracy. Powód nie miałby zatem podstaw do złożenia wniosku o umorzenie należności składkowych na podstawie przepisów ustawy z 9 listopada 2012r.

Mając to na uwadze Sąd Okręgowy uznał za niewiarygodne zamieszczone w odwołaniu i prezentowane w toku procesu twierdzenie odwołującego się płatnika, zgodnie z którym miał on nie prowadzić pozarolniczej działalności gospodarczej jako (...) Spółki Cywilnej (...) w okresie od stycznia 2003r. do 25 stycznia 2008r. Powód nie wykazał w toku procesu właściwymi dowodami aby informował pisemnie w 2003r. (...)Urząd Skarbowy w B. o zawieszeniu tej działalności gospodarczej oraz aby jego wspólnik S. K. (1) miał pisemnie powiadomić o tym Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.. Powód nie przedłożył takich pism jako ewentualnych dowodów w sprawie, a pozwany Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. nie potwierdził złożenia takiego pisma w 2003r. Z kolei dowód z zeznań świadka S. K. (1) nie mógł być w postępowaniu sądowym przeprowadzony wobec niepodejmowania przez tą osobę wezwań na rozprawę pod adresem wskazanym jako miejsce zamieszkania świadka. Same twierdzenia powodowego płatnika prezentowanego w toku procesu, w tym także w momencie jego przesłuchania, nie podważały domniemania prowadzenia przez (...) Spółki Cywilnej (...) działalności gospodarczej – domniemania wynikającego z wpisu do ewidencji tej działalności figurującego do dnia 25 stycznia 2008r.

Zauważyć ponownie w tym miejscu można, iż twierdzenia odwołującego się D. W. (1) w tym zakresie były także niewiarygodne z tej przyczyny, iż pozostawały w sprzeczności z jego działaniem polegającym na złożeniu wniosku z dnia 24 grudnia 2014r. o umorzeniu należności składkowych, które według tych twierdzeń miały w ogóle nie powstać.

Zaskarżona w niniejszej sprawie decyzja nr (...) zakreślała granice przedmiotowe niniejszego procesu. Odwołujący się próbował w jego toku wykazać, iż należności wskazane w tej decyzji jako podlegające warunkowemu umorzeniu w ogóle nie powstały, gdyż działalność gospodarczą jako (...) Spółki Cywilnej (...) zakończył on w styczniu 2003r., a więc po upływie 60 miesięcy kalendarzowych od rozpoczęcia nowej indywidualnej działalności gospodarczej z dniem 4 grudnia 2008r., co uprawniałoby go do uiszczania przez okres 24 miesięcy kalendarzowych - liczonych od rozpoczęcia nowej działalności - składek na ubezpieczenia społeczne i Fundusz Pracy w preferencyjnie, niższej wysokości określonej w art.18a ust.1 w związku z art.18a ust.2 pkt 1 ustawy systemowej.

Jednakże w odrębnym procesie z odwołania od decyzji nr (...) z dnia 27 maja 2015r. nie udało mu się podważyć tej decyzji, która jako prawomocna określa obowiązki stron stosunku prawnego z zakresu ubezpieczeń społecznych. Także w niniejszej sprawie nie udało się płatnikowi składek wykazać, aby w okresie od stycznia 2003r. do 25 stycznia 2008r. nie prowadził on działalności gospodarczej jako (...) Spółki Cywilnej (...).

Niezależnie od powyższych uwag dostrzec ponadto należy, iż spór w niniejszej sprawie (oraz w prawomocnie już zakończonych sprawach Sądu Okręgowego w Bydgoszczy o sygn. akt 1650/15) dotyczył decyzji wydanych przez ZUS na podstawie art.1 ust.8 ustawy abolicyjnej. Przedmiot tych decyzji ograniczony jest – zgodnie z tym przepisem – do określenia przez organ rentowy warunków umorzenia należności, o których mowa w ust.1 i 6 art.1 ustawy, z wyłączeniem kosztów egzekucyjnych. Decyzje te mają charakter deklaratoryjny, co oznacza między innymi, iż nie przesądzają one czy powodowy płatnik podlegał w okresach, za które wskazano zaległości składkowe podlegające umorzeniu, obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym. Obowiązek podlegania tym ubezpieczeniom powstaje bowiem z mocy prawa (np. art.6 ust.1 pkt 5 ustawy systemowej). Powód nie jest zatem pozbawiony możliwości wykazania w sprawie, w której złożył wniosek do organu rentowego o określenie okresów podlegania przez niego obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym, iż w okresie od stycznia 2003r. do 25 stycznia 2008r., nie podlegał on tym ubezpieczeniom gdyż nie prowadził działalności gospodarczej, która stanowi tytuł do obowiązkowego objęcia go tymi ubezpieczeniami. Wymagałoby to jednak – zgodnie z art.232 K.p.c. – przedstawienia przekonujących dowodów wykazujących w sposób nie budzący wątpliwości tę okoliczność.

Jednak gdyby wydana została decyzja, potwierdzająca brak obowiązkowego ubezpieczenia społecznego powoda w okresie od stycznia 2003r. do 25 stycznia 2008r., to jak wynika z wcześniej przedstawionych rozważań, postępowanie abolicyjne byłoby bezprzedmiotowe (nie istniałyby należności podlegające umorzeniu). W takim przypadku organ rentowy powinien wznowić postępowanie abolicyjne i zakończyć je decyzjami odmawiającymi wszczęcie tego postępowania.

Wyżej przedstawione motywy uzasadniały zatem oddalenie odwołania na podstawie art.477¹⁴ § 1 K.p.c. w związku z art.1 ust.1, ust.2 i ust.8 ustawy abolicyjnej z dnia 9 listopada 2012r.

W punkcie II wyroku Sąd Okręgowy, zgodnie z art.98 § 1 i § 3 K.p.c. w związku z art.99 oraz § 6 pkt 3 i § 2 ust.1 i ust.2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych... (t.j. Dz. U. z 2013r., poz.490 ze zm.) obciążył powodowego płatnika - jako stronę przegrywającą spór – kosztami procesu strony przeciwnej. Na koszty te złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika procesowego pozwanego ustalone według stawki minimalnej.